

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) radach narodowych lub terenowych organach administracji państwowej — rozumie się przez to rady narodowe stopnia podstawowego lub organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego,
- 2) mieniu gminnym — rozumie się przez to:
  - a) mienie stanowiące do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191 oraz z 1957 r. Nr 17, poz. 87 i Nr 55, poz. 270) majątek dawnych gromad, jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe,
  - b) byłe mienie gromadzkie, które w związku ze zmianami w podziale administracyjnym Państwa, przeprowadzonymi po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) znalazło się na obszarach miast

— które zostało uznane za mienie gromadzkie na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. Nr 28, poz. 169 i z 1982 r. Nr 11, poz. 80).

§ 3. 1. Sprawy zarządu mieniem gminnym należą do rad narodowych i ich organów wykonawczych i zarządzających.

2. Właściwość rad narodowych i ich organów ustala się według miejsca położenia mienia gminnego.

§ 4. 1. Sprzedaż i zamiana mienia gminnego nieruchomości przeznaczonego w planie zagospodarowania przestrzennego na cele gospodarki rolnej lub leśnej może nastąpić, jeżeli uzasadniają to gospodarcze, społeczne i kulturalne potrzeby mieszkańców.

2. Sprzedaż i zamiana oraz oddawanie w dzierżawę lub najem mienia gminnego nieruchomości następuje na podstawie uchwały zebrania wiejskiego, a na obszarach miast — zebrania mieszkańców osiedla lub konferencji delegatów.

3. Uchwała, o której mowa w ust. 2, powinna uzasadniać potrzebę sprzedaży, zamiany lub oddania mienia gminnego w dzierżawę albo najem oraz określać cel, na jaki zostaną przeznaczone środki uzyskane z tego tytułu. W uchwale powinna być też określona cena sprzedaży lub wysokość czynszu dzierżawnego albo czynszu najmu.

4. Uchwała, o której mowa w ust. 2, w sprawie sprzedaży lub zamiany mienia gminnego wymaga zatwierdzenia uchwałą rady narodowej.

5. Zebranie wiejskie, zebranie mieszkańców osiedla lub konferencja delegatów może zdecydować o nieodpłatnym przekazaniu mienia gminnego nieruchomości w zarząd państwowej jednostce organizacyjnej na cele gospodarcze, społeczne i kulturalne.

6. Uchwała zebrania lub konferencji, zatwierdzona uchwałą rady narodowej, stanowi podstawę do dokonania wpisu w księgach wieczystych.

§ 5. Pierwszeństwo do nabycia lub zamiany mienia gminnego ustala się stosując odpowiednio przepisy o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych, pierwszeństwo zaś do dzierżawy lub najmu ustala się według zasad stosowanych przy wydzierżawianiu lub najmie nieruchomości wchodzących w skład Państwowego Funduszu Ziemi.

§ 6. Terenowy organ administracji państwowej zawiera w formie aktu notarialnego umowę o przeniesienie na nabywcę prawa własności nieruchomości stanowiącej mienie gminne. Organ ten zawiera z dzierżawcą lub najemcą umowę dzierżawy albo najmu takiej nieruchomości.

§ 7. 1. Dochody uzyskane z tytułu zarządu mieniem gminnym oraz wydatki związane ze sprawowaniem tego zarządu są objęte budżetem właściwej rady narodowej.

2. Dochody uzyskane z tytułu zarządu mieniem gminnym mogą być przeznaczone na konserwację mienia i na pokrycie wydatków związanych z zarządem oraz na inne gospodarcze, społeczne i kulturalne potrzeby ludności zamieszkałej w miejscowości, w której mienie jest położone.

§ 8. 1. Rozporządzanie mieniem gminnym, położonym na terenach zabudowanych lub przeznaczonych w planach zagospodarowania przestrzennego na cele zabudowy w rozumieniu ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. Nr 22, poz. 99), odbywa się według zasad określonych ustawą na podstawie uchwały samorządu mieszkańców, o którym mowa w § 4 ust. 2.

2. Do mienia gminnego określonego w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy § 7.

§ 9. Prawa mieszkańców wsi i miast do korzystania z mienia gminnego mogą być odjęte na zasadach i w trybie określonych ustawą, o której mowa w § 8 ust. 1.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zływania (Dz. U. Nr 64, poz. 303 i z 1970 r. Nr 7, poz. 57).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

242

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 grudnia 1986 r.

w sprawie szczegółowych zasad ustalania wysokości udziału w kosztach budowy urządzeń komunalnych, energetycznych i gazowych.

Na podstawie art. 48 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. Nr 22, poz. 99) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. Nr 22, poz. 99).

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) terenowym organie administracji państwowej — rozumie się przez to terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki gruntami i wywłaszczania nieruchomości stopnia podstawowego,

- 2) właścicieli — rozumie się przez to również użytkownika wieczystego, o którym mowa w art. 48 ust. 2,
- 3) urządzeniach komunalnych — rozumie się przez to pierwsze urządzenie drogi publicznej lub drogi wewnętrznej, sieć wodociągową i kanalizacyjną,
- 4) urządzeniach energetycznych — rozumie się przez to sieć elektryczną i ciepłowniczą.

§ 2. 1. Wysokość udziału w kosztach budowy każdego z urządzeń komunalnych, energetycznych i gazowych, zwanych dalej „kosztami”, ustala się w stosunku procentowym do ceny gruntu nie wyposażonego w wymienione urządzenia, określonej na podstawie art. 44 i 45, obowiązującej w dniu oddania urządzeń do użytku.

2. Udział właściciela w kosztach wyposażenia gruntu w urządzenia komunalne, energetyczne i gazowe wynosi:

- 1) w miastach o liczbie ludności ponad 100 tys. z tytułu budowy:
  - a) pierwszego urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego 9°/_o,
  - b) sieci wodociągowej 6°/_o,
  - c) sieci kanalizacyjnej 8°/_o,
  - d) sieci elektrycznej 4°/_o,
  - e) sieci gazowej 3°/_o,
  - f) sieci ciepłowniczej 15°/_o;
- 2) w pozostałych miastach z tytułu budowy:
  - a) pierwszego urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego 8°/_o,
  - b) sieci wodociągowej 5°/_o,
  - c) sieci kanalizacyjnej 6°/_o,
  - d) sieci elektrycznej 4°/_o,
  - e) sieci gazowej 3°/_o,
  - f) sieci ciepłowniczej 15°/_o;
- 3) na obszarach wsi z tytułu budowy:
  - a) pierwszego urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego 5°/_o,
  - b) sieci wodociągowej 3°/_o,
  - c) sieci kanalizacyjnej 4°/_o,
  - d) sieci elektrycznej 3°/_o,
  - e) sieci gazowej 2°/_o,
  - f) sieci ciepłowniczej 15°/_o.

§ 3. 1. Zasady ustalania udziału w kosztach, określone w § 2, stosuje się do nieruchomości o powierzchni do 500 m², a jeżeli jest to grunt przeznaczony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod budownictwo zagrodowe lub zabudowany takimi budynkami — do 2000 m².

2. Jeżeli powierzchnia nieruchomości jest większa od określonej w ust. 1, wysokość udziału w kosztach wzrasta o 10°/_o opłaty ustalonej zgodnie z § 2 za każde 100 m² powierzchni gruntu, a w stosunku do gruntu rolnego o 10°/_o za każdy 1000 m² gruntu. Wzrost udziału

w kosztach nie może przekroczyć 50°/_o wysokości opłaty ustalonej za powierzchnię określoną w ust. 1.

§ 4. 1. Obowiązek wniesienia opłaty z tytułu budowy ulicy lub placu komunikacyjnego powstaje z dniem oddania ulicy lub placu do użytku.

2. Obowiązek wniesienia opłaty za pozostałe urządzenia nie wymienione w ust. 1 powstaje z dniem podłączenia gruntu przez właściciela gruntu do urządzenia, nie później jednak niż po upływie roku od stworzenia przez inwestora urządzeń technicznych warunków do podłączenia.

§ 5. 1. Wysokość udziału w kosztach ustala terenowy organ administracji państwowej w formie jednorazowej opłaty za każde z urządzeń komunalnych, energetycznych i gazowych.

2. W uzasadnionych wypadkach terenowy organ administracji państwowej może na wniosek właściciela rozłożyć opłatę jednorazową na raty roczne płatne przez okres do 5 lat, z doliczeniem odsetek w wysokości 3°/_o rocznie.

§ 6. 1. Terenowy organ administracji państwowej może obniżyć opłaty, o których mowa w § 2 ust. 2. Obniżka ta może wynosić:

- 1) do 50°/_o, a pozostała część należności może być rozłożona na raty roczne płatne przez okres do 5 lat z doliczeniem odsetek w wysokości 3°/_o rocznie, jeżeli dochód miesięczny na jednego członka rodziny osoby zobowiązanej nie przekracza 50°/_o średniego miesięcznego wynagrodzenia za pracę w gospodarce społecznej,
- 2) do 20°/_o, a pozostała część należności może być rozłożona na raty roczne płatne przez okres do 5 lat z doliczeniem odsetek w wysokości 3°/_o rocznie, jeżeli dochód miesięczny na jednego członka rodziny osoby zobowiązanej nie przekracza średniego miesięcznego wynagrodzenia za pracę w gospodarce społecznej.

2. Opłata z tytułu udziału w kosztach, należna od spółdzielni mieszkaniowych i innych osób prawnych nie będących państwowymi jednostkami organizacyjnymi, może być w wypadkach uzasadnionych szczególnymi względami społecznymi lub gospodarczymi obniżona do 50°/_o.

§ 7. 1. Termin do wniesienia opłaty określa terenowy organ administracji państwowej w decyzji ustalającej opłatę; termin ten nie może być krótszy niż 30 dni, licząc od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

2. Wysokość odsetek za opóźnienie w uiszczeniu opłaty ustala się na zasadach ogólnych.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i dotyczy opłat za urządzenia oddawane do użytku po dniu 1 sierpnia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

243

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz poboru świadczeń pieniężnych dotyczących nieruchomości w formie łącznego zobowiązania pieniężnego.

Na podstawie art. 4 ust. 5, art. 6 ust. 1 i art. 11 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) oraz art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r.

Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz poboru świadczeń pienięż-